

ПО С В Ъ Т А

Отъ като съществуват вестници първата грижа на всички директори е била да увеличат тиража.

Обаче има едно изключение: прави го вестникът Informations, който излиза в Лондон и четиенето на който е строго забранено за публиката. Той е всекидневник на Лондонската обществена безопасност, прочутия Скотландъ Ярдъ. Ако публиката нѣма право да чете този вестникъ, полицантъ, напротивъ, не само иматъ право, но сж задължени да го четатъ. Всѣки полицай започва деня съ четенето на Informations. Този вестникъ пише само за престѣпления. Дава общоестен разказъ на фактитъ, сведения в рху предполагаемия престѣпникъ, следитъ, по които трѣбва да се върви. Ако има нѣколко престѣпления — в гора като Лондонъ се случватъ всѣки ден толкова престѣпления, че може да се изпълнятъ всичкитъ страници на единъ вестникъ — тѣ се нареждатъ по важността си.

За да не се пропусне нѣкоя важна следа, въ вестника всѣки денъ се дава списъкъ на вѣститъ заложени въ заложнитъ къщи, публикуватъ се фотографии на

убийци, крадци и други търсени отъ полицията лица, на дрехи, намѣрени на мѣстопрестѣплението и пр. Друга притурка се занимава съ кражба на коли, мотоциклети и др. Друга пъкъ съ дезертьори отъ армията.

По тоя начинъ всѣки полицай е въ течение на всичко, което може да му послужи презъ деня.

Въ парахода Нормандия, най-хубавия параходъ на свѣта, има чудесни цѣтларници, цѣфнали градини и други нововъведения, които смаяватъ човѣка. Ставало въпросъ да се направятъ надлъжъ по кувертитъ аквариуми, съ рѣдки екзотични риби, но впоследствие се отказали отъ това. Защо? Никога нѣма да познаете защо?

Защото на параходъ рибитъ ги хваща морска болестъ!

Това прилича на шега, нали? Но е съвсемъ вѣрно. Като влѣзатъ нѣколко метра подъ вълнитъ, рибитъ не устоятъ вълненieto, но въ параходъ, тѣ първи се разболѣватъ. Кой би помислилъ това?

За разговоръ по телефона отъ Лондонъ въ Япония се плаща 2,500 лв. за три минути.

Суевѣрие всрѣдъ боксьоритъ

Както е известно, суевѣрието е силно разпространено всрѣдъ представителитъ на професии, изискващи нервно напрежение. Суевѣрни сж моряцитъ, политическитъ деятели, актьоритъ и разбойницитъ. Само, изглежда, борцитъ и боксьоритъ, като най-силни представители на човѣшкия родъ, би трѣбвало да бждатъ чужди на това малодушие.

Оказва се, че не е така.

Не е никакъ чудно да се види у нѣкой знаменитъ, голѣмъ боксьоръ скжсани обуца или друга нѣкаква принадлежност отъ боксьорския му тоалетъ.

— Какъ? — се очудватъ негодуващитъ зрители. — Какво виждаме? Нещастниятъ Дикси Кидъ нѣма съ какво да си купи обуца.

Обаче, работата е съвсемъ друга.

Дикси Кидъ е суевѣренъ, както и болшинството му колеги. Часть отъ костюма, въ която още въ ранна младостъ е спечелена първата или изобщо нѣкаква блѣстяща победа, се слага отъ тогава въ всѣки подобенъ случай, докато съвсемъ изглѣе. Да се раздѣлишъ съ такъвъ талисманъ, споредъ боксьоритъ, значи сигурно да си победенъ.

Суевѣрията на боксьоритъ създаватъ много грижи на устроителитъ на състезания.

Единъ боксьоръ, ревностенъ католикъ, се съгласявалъ да се бори, само когато приятеля му, седейки на страна, държалъ разпятието.

Другъ въ всѣко прекжсване изтичалъ да погледне талисмана си — карфичка съ опалъ. За съжаление, нѣмало на какво да я закачи на себе си.

Особено много неприятности докарвалъ единъ знаменитъ боксьоръ по произходъ ирландецъ, който за нищо на свѣта не се съгласявалъ да се бори съ русокози. Но при подписване на контракта му било неловко да попита какъвъ цѣтътъ коси ще има противника му, затова въ последната минута преди боя възникватъ неприятноститъ.

— Не желая да се бия съ Джексонъ! — неочаквано заявява този суевѣренъ човѣкъ. — Каквото искате ме правете, не излизамъ!

Всички се изпоплашватъ.

— Какво има? Какво се е случило?

— Нищо не се е случило, а просто, той е... русокозъ.

И никакви вече уговаряния не сж помогнали. Публиката е можела на чупи столове и да свири, а импресариото да висятъ на ржцетъ на злополучния шампионъ, и да го молятъ:

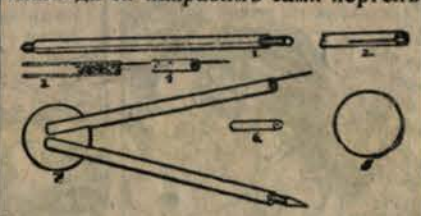
— Милий, бийте се! Вижте залата е препълнена. Слушайте, не бждете глупецъ! Та вие самъ сте русокозъ!

— Да, и моитъ коси носятъ нещастие на противника, — отговаряше непоколебимия шампионъ.

Слабоститъ сж присъщи, изглежда и на най-силнитъ!

РЖЧНА РАБОТА:

Какъ да си направимъ сами пергелъ

Навийте на единъ моливъ листъ хартия, като при всѣко завиване намазвате кола (лепило) (фиг. 1), после измъкнете молива. Повторете това два пжти, за да получите две еднакви тржбички. Разцепете единия отъ крайщата на всѣка тржбичка, както е показано въ фиг. 2.

На другия край на една отъ тржбичкитъ закрепете здраво съ парченце отъ моливъ (фиг. 6) намазано съ кола, една игла, както е показано въ фиг. 3 (разрѣзъ) и фиг. 4. Въ другата тржбичка поставете просто подостренъ моливъ. Изрѣжете отъ дебелъ, твърдъ картонъ кржгче (фиг. 5) и прикрепете разчупенитъ крайща на тржбичкитъ къмъ кржгчето (фиг. 7); тѣ ще могатъ да се приближаватъ или раздалечаватъ по желание.

Случай на ловъ

Дивитъ животни, понѣкога, въ минута на крайна опасностъ, търсятъ защита у човѣка. Въ Ирландия, едно момиче, което се намирало близо до чифлика имъ, на полето, чуло лай на кучета и се досѣтило, че се приближаватъ ловци. Сърдцето му се свило отъ жалостъ за животното, преследвано отъ кучетата. Изведнажъ, на колѣнитъ му скочило най-страхливото отъ животнитъ — едно зайче. Момичето го прегърнало и изтичало у дома си. Следъ него се спуснали кучетата. Момичето успѣло все пакъ да стигне въ къщи. Тамъ то скрilo зайчето въ една отдалечена стая, скрilo ключа въ джоба си и съ невъзмутимъ видъ се явило предъ ловцитъ, повечето отъ които се оказали негови добри познати. Тѣ вежливо му пояснили, че, ако не имъ даде зайчето, ловътъ ще имъ пропадне. Но момичето решително отговорило:

— Ако щете да стоите тукъ и цѣлъ денъ и цѣла нощъ, нищо нѣма да получите. Зайчето се спуска нѣма ментъ за помощъ, и азъ нѣма да излъжа довѣрието му.

На ловцитъ не оставало нищо друго, освенъ да се поклонятъ и си отидатъ. Кучетата, обикалящи къщата да търсятъ зайчето, последвали господаритъ си.

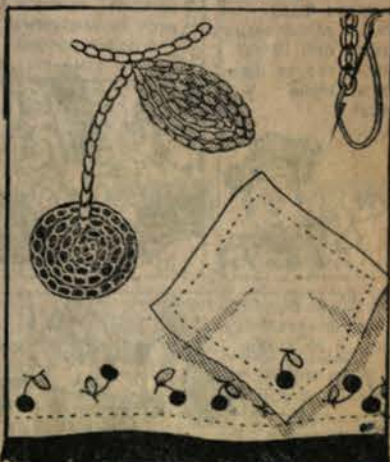
Учителътъ. — Гого, кажи ми нѣкоя течностъ, която не замръзва.

Гого. — Врѣлата вода, господинъ учителю!

— Сашко, вижъ, донесохъ ти бонбони. Ама ще ти ги дамъ, когато си тръгна.

— До виджане, чичо Асене!

ЗА НАШИТЪ ЧИТАТЕЛКИ:

Когато поканите малкитъ си приятелки на чай, съ гордостъ ще имъ покажете ржкодѣлието си: шестъ сервиетни и една малка покривка, украсена съ червени черешки и зелени листа, бродирани съ вериженъ бодъ. Черешитъ и листата се почватъ отъ срѣдата и се обикаля, безъ да се оставя разстояние. Стѣблото и клончето се бродиратъ сжщо съ вериженъ бодъ, и по-тъмно зелени конци отъ листата. Подгвката се прави съ червени конци. Покривката и сервиеткитъ сж отъ платно екрю.

Летящиятъ ковчегъ

(продължение отъ 1 стр.)

да стане всенародно веселие по случай сватбата ни.

И азъ намислихъ да ознаменувамъ съ ново чудо това събитие. Натопихъ памучни конци въ бѣла смола и презъ нощта, докато народътъ се забавляваше по улицитъ, минахъ надъ града. Издигайки се колкото може по-високо, за да не се забележи машината ми, съ единъ малкъ фитилъ азъ подпалихъ смолата, която загорѣ като огъня на нѣкоя илюминация. После се прибрахъ въ гората.

На другия денъ въ града се разправяха чудесии. Самъ Мохамедъ приготвилъ небесна илюминация; други пъкъ видѣли и бѣлата му брада да се развѣва срѣдъ звездитъ... Всичко това безкрайно ме забавляваше.

Но когато вечерта се върнахъ въ гората, моятъ ковчегъ, моятъ скжпъ ковчегъ, виновникътъ за моитъ подвизи, догаряше! Докато съмъ билъ далечъ, навѣрно нѣкоя искра отъ запалената смола го е запалила — и сега отъ него стърчеха само металическитъ части....

Никога баща не би оплакалъ своя синъ, смъртно раненъ и потъналъ въ кръвъ, както азъ машината си. Гората кнѣтѣше отъ моитъ викове и плачове. Азъ си скубѣхъ коситъ, кжсахъ дрехитъ си и бѣхъ готовъ да посегна на живота си.

Но трѣбваше да взема решение. И азъ бързо напустахъ Газна, царя и Ширинъ и избѣгахъ въ Кайро.

Колко ли е плакала прекрасната Ширинъ за мене!

Но чудесата, които извършихъ, бѣха така несъмнени, че едва ли нѣкой е дръзналъ да си помисли, че азъ не съмъ самия пророкъ.

МАЛКО СМѢХЪ:

Учителътъ разглежда съ недоверие домашното упражнение на малкия Иванчо.

— Това като че ли го е писалъ татко ти, момченце! Какво ще кажешъ, а?

Иванчо се замисля единъ мигъ. Най-сетне извика:

— Сѣтихъ се, г-нъ учителю. Азъ го писахъ, но съ татковата писалка!

— Какво мислите че ще стане синъ ви, като свърши университета?

— Ако продължава както до сега, ще стане старецъ.

Абонирайте се за „Пжтека“

ЗАДАЧИ

Кръстословъ:

1	2	3	4	5	6
7				8	
		10			9
11	12		13	14	
15			16		
17	18	19	20	21	22
23	24				
25			26		
27					
28			29		
30			31		

Отвѣсни:

1 — вкусово прилагателно; 2 — принадлежащъ на земята; 3 — цѣтъ; 4 — държава въ Европа; 5 — католически свещеникъ; 6 — македонско мжжко име; 7 — презорно срдство; 8 — частъ отъ житно растение; 9 — транспортно срдство по вода; 10 — музикаленъ инструментъ; 11 — прибавка къмъ ястие; 12 — глаголъ въ 3 лице; 13 — живи създания; 14 — изохладително пиене; 15 — първа; 16 — желѣзарски работници; 17 — случва се и 24 — градъ въ ревна Гърция.

Хоризонтални:

1 — домашно животно; 2 — одражаване на кучето; 3 — воина дрѣха; 4 — сждъ за вода; 5 — видъ бонбонъ; 6 — сждъ

за миене; 13 — следъ първата; 15 — цѣтъ; 16 — втората частъ на Ю. Американска столица; 17 — придружава царя; 21 — земно образувание; 25 — съобщения; 26 — срочни парични платежи; 27 — военна сила; 28 — изпълнявамъ нѣщо на инструментъ; 29 — насѣкомо; 30 — онова, съ което завършва евангелието; 31 — опера отъ Верди.

Премирана задача

Теглилката и петѣт момчета

Петъ лоши момчета видѣли една автоматична теглилка и решили да се премѣрятъ и петимата съ една монета отъ два лева.

Иванъ и Петъръ стѣпили на теглилката и като пуснали 2 лева, видѣли, че двамата заедно тежатъ 114 кила.

Тогава Петъръ слѣзълъ слѣзълъ и Кирилъ го замѣстилъ. Стрѣлка-та показала 118 кила, а когато Стефанъ замѣстилъ Асѣнъ, тя показала 121 кила.

Петѣт момчета продължили да се теглятъ по двама, докато всички възможни двойки били претеглени. Стрѣлка-та показала още: 125, 126, 129, 122, 123 и 119.

Колко тежало всѣко момче?

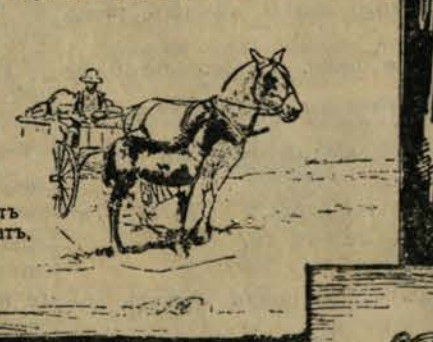
На решилитъ правилно горната задача по жребий се дава за награда романа Страданиятъ Тарзанъ.

Отъ тукъ отъ тамъ

Сладки по 75 центиметра въ диаметръ си правятъ туземцитъ, които живѣятъ по брѣговетъ на Оринкои!

Малкитъ кончета на сивитъ коне сж черни при раждането си.

Като почнатъ да оstarфватъ, ставатъ — бѣли!

Едновременно китайски студенти си служели съ плитката си, за да чертаятъ геометрически фигури.

Съ малки измѣнения сегашниятъ кибритъ прилича на кибрита съ който сж си служили преди сто години: изнамѣренъ е билъ, казватъ, въ 1836 год. отъ единъ дрогистъ, Джонъ Валкеръ. Кутинитъ съдржали 100 клечки, които се запалвали чрезъ драсване. Въ 1833 год. се появилъ кибритъ „Лушферъ“, който се запалвалъ чрезъ бързо драсване върху картонъ, наляпенъ съ пѣстичъ зрънца.

Механизмътъ на часовника е една отъ рѣдкитъ машини, които не сж претърпѣли сжществени измѣнения отъ изнамянето си до сега.

Влакната отъ опашката на червената катерина служатъ за направа на четки.

На островъ Чарли, въ Галапалоския архипелагъ има кутия за писма въ бѣла: китоловцитъ, когато трѣбватъ за лодъ, слагатъ писмата си въ нея, а китоловцитъ, които се връщатъ отъ пристанището, ги взиматъ.

Рациитъ, жабитъ, пияетата, зайцитъ и хамелеонитъ могатъ да се хипнотизиратъ. Като се изправи единъ ракъ на главата и се чука по гърба, той заспива.

Едъръ картофъ: Джонъ Дъфи, отъ Кидъ — Америка е намярилъ въ пивата си картофъ, който тежатъ 1-5 кгр.